

Professor Holm udtrykker dette saaledes:

„Bortfjernes den gamle Biblioteksbygning, afdækkes der inde mellem Arsenalet og Provianthuset en hel ny Midte, som ikke stemmer med Rigsdagsgaardens nu markerede Akse. *Bliver Biblioteksbygningen liggende, fremkommer ikke dette* — det gør ikke noget . . . Der er foregaaet den Svigning, at *man nødigt bør aabne ved Nedrivning*“ o. s. v., hvorefter Professor Holm yderligere søger at støtte dette Resultat ved at henvise til Bygningens Indre som en Levning fra Fortiden, der fortjener at bevares, „*hvis man blot kan finde en Anvendelse for den i dens nuværende Skikkelse*“; som man ser en stærkt betinget Anerkendelse.

Man vil herefter se, at *Professor Holm*, hvortil man vist ikke tidligere paa Grund af Artiklens strengt akademiske Stil har lagt rigtig Mærke, af rent bygningsteoretiske Grunde *er en absolut Modstander af Bygningens Nedrivning*, og en bedre Støtte for Rigtigheden af det af Folketinget vedtagne Udkast kan da heller ikke forlanges.

Med Professor Holms Resultat stemmer aldeles Artiklen af Professor Storck, for saa vidt han, idet han forsvarer Bevarelsen af Biblioteksbygningen, imødegaaer den Betragtning, at det af Hensyn til Slottets fri Beliggenhed mod Syd skulde være nødvendigt at nedrive Bygningen. Han udtaler herom:

„Der er jo nok anket over, at denne Bygning ligger for nær paa Slottets Rigsdagsfløj. Det er ganske urimeligt. Afstanden mellem dem er saa stor som Sect. Annæ Plads's Bredde. Man kan slet ikke regne med Indtrykket nu, hvor vi paa den ene Side have Slottets skumle Ruin, paa den anden Side den „pyntede“ Biblioteksbygning, der ved Tidernes Ugunst har faaet saa trist en Behandling.“

Naar derimod de to Professorer af deres Præmisser konkluderer til, at der, inden der herefter bygges eller overhovedet indrettes noget som helst paa Slotsholmen, skal tilvejebringes den saa ofte paakaldte „Samlede Plan“ for Bebyggelsen, maa der bestemt protesteres mod Rigtigheden eller overhovedet Ønskeligheden eller Nødvendigheden heraf.

Det fremgaaer paa det klareste af Nyrops og Krohns Tegning og Forslag, at der, efter at Planen for Genopførelsen af Christiansborg nu een Gang er fastslaaet, kun kan blive Tale om at bygge paa to vidt fra hinanden liggende Steder: paa Terrainet mellem Provianthuset og Slotsholmsgade, og paa Terrainet mellem Tøjhuset og Frederiksholms Kanal. Disse to Grunde ligge saa langt fra hinanden, at der intet som helst kan være i Vejen for at planlægge deres Bebyggelse hver for sig; man har jo i begge Tilfælde de af Professor H. Holm angivne Akser og Linier at gaa ud fra til Vejledning ved fortsat Bebyggelse. Men allermindst kræver Omdannelsen af *den gamle Biblioteksbygning* til Brug for Rigsarkivet en saadan „Samlet Plan“. Bygningen ligger efter Professor Holms Paavisning *netop i en af de fra gammel Tid allerede velovervejede „gode“ Byggelinier*, altsaa paa en fuldt ud berettiget Plads, ja det vilde endog være en skæbnesvanger arkitektonisk Fejl at nedrive den helt eller delvis.

Naar Biblioteksbygningen altsaa ikke maa fjernes, er Spørgsmaalet, om den nødvendigvis skal omdannes i Frederik III.s Stil *eller* om det ikke er lige saa forsvareligt at omdanne den til Brug for Rigsarkivet.

I førstnævnte Henseende maa mindes om, at den i det ydre er saaledes forandret ved Puds paa Væggene, ved Indsættelse af større Vinduer for at skaffe tilstrækkeligt Lys ind i Huset (se Werlauff: Historiske Efterretninger om det store kongelige Bibliotek i København S. 209), ved Tilmuring af en Række smaa Vinduer i Stueetagen (Werlauff a. St. 340), Tegtag i Stedet for det oprindelige Kobbertag (Werlauff a. St. 339), Bortfjernelse af Tagets mange Kviste, at den paaberaabte Restaurering i Virkeligheden vil blive Skabning af en helt ny Bygning saaledes som paagældende Arkitekt ud af sin Fantasi kan digte en Bygning i den paagældende Stil. Men dette kan jo dog ligesaa godt ske paa et andet Sted. Hertil kommer, at cand. polit. Fr. Schiøtt for nylig i Bladet „Arkitekten“s 10. Bind i sin Afhandling „Kong Frederik III.s Biblioteks- og Kunst-kammerbygning“ har formodet, at Bygningen maaske oprindeligt havde røde Sten i Façaden mod Kavallergaarden, medens den vist har haft gule Sten i Façaden mod Tøjhusgaarden. Der vil derfor formentlig alligevel ikke kunne være Tale om en virkelig „Tilbageføring“ til den „oprindelige Stil“.